

гіперпосилання на веб-сторінку банку, щоб одержати якусь додаткову інформацію. Користувач опиняється на сторінці, як дві краплі води схожій на банківську, швидко заповнює якусь форму, та тим самим передає свої паролі та данні.

Вже не новою злочинною індустрією є поширення дитячої порнографії глобальною мережею. Кожен рік у великих містах правоохоронці затримують злочинні групи. Поширення мережею дитячої порнографії приносить злочинцям мільонні прибутки. Як правило, до злочинної організації входять представники різних країн які організують свою роботу завдяки Інтернету.

Тому ефективність правової охорони інтелектуальної власності в Інтернеті залежить від декількох чинників. Це, передусім, нормативно-правова база, яка регулює відносини у мережі Інтернет та відповідна інфраструктура, як державних, так і суспільних установ. Ефективним є проведення спеціальних операцій із залученням правоохоронців різних держав.

БУРОВА Л. І.

Національний університет «Одеська юридична академія»,
асистент кафедри права інтелектуальної власності та корпоративного права

ІНТЕРНЕТ-КОНФЛІКТИ ЩОДО ПРАВ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Дедалі більший інтерес у суспільства викликає право інтелектуальної власності. Дедалі більше молодь намагається себе реалізувати саме в творчій діяльності, в процесі якої створюються нові оригінальні, неповторні об'єкти права інтелектуальної власності. Чим більший інтерес дані об'єкти викликають у суспільстві, тим більше ризики порушення прав та інтересів творців, адже з прихильниками творчих результатів, з'являються користувачі, які незаконно привласнюють, тиражують, поширюють об'єкти права інтелектуальної власності. На жаль, способів вчинити такі дії безліч. З розвитком науково-технічного прогресу їх стає все більше. За допомогою Всесвітньої мережі Інтернет можливо за лічені хвилини переслати об'єкт права інтелектуальної власності в інший кінець земної кулі.

На сьогодні Інтернет-ресурси включають понад 10 млрд. документів, а темпи зростання Всесвітньої мережі перевищують 7 млн нових сторінок на добу. На початок 2005 р. кількість веб-сайтів в Інтернеті досягла 60 млн, а темпи зростання їх кількості перевищують 1,7 млн на місяць [1].

Чинне законодавство в сфері права інтелектуальної власності, як правило, зорієнтоване на поширення творів на матеріальних носіях, тоді як в Інтернеті їх використання є практично необмеженим. За допомогою Всесвітньої мережі можна здійснювати практично необмежений експорт та імпорт об'єктів інтелектуальної власності.

Перенесення зростаючої кількості літературних творів, фільмів, комп'ютерних програм у цифрове середовище породжує реальну загрозу зміни та фальсифікації цих творів, створення дешевих і високоякісних копій, їх широкого розповсюдження з порушенням авторських прав. Користувачі комп'ютерів зі спеціальними пристроями отримують можливість запису та перезапису фонограм на комп'ютерні диски з подальшим їх відтворенням на будь-якому побутовому пристрої. Є реальна загроза підробки знаків для товарів і послуг, поширення комп'ютерного піратства тощо [2].

В таких випадках трапляється зіткнення інтересів та поглядів сторін. Саме так в загальному визначають поняття «конфлікт». Конфлікт від латинського «conflictus» (зіткнення) й означає зіткнення протилежних інтересів, поглядів, прагнень, серйозних розбіжностей. Дане поняття передбачає зіткнення інтересів сторін, які не завжди можуть бути пов'язані з порушенням прав та інтересів сторін.

Конфлікт — це суперечність, що виникає між людьми у зв'язку з вирішенням певних питань соціального й особистого життя. У конфлікті одна із сторін вимагає, чекає зміни поведінки, думок або почуттів партнера. Однак не будь-яке протиріччя можна назвати конфліктом: люди можуть мати різні погляди, судження щодо певної проблеми і це не вважає їхній згодженій роботі.

Проте суперечності, що зачіпають інтереси, статус, моральну гідність особистості чи групи, призводять до виникнення конфлікту [3].

До сутнісних властивостей конфлікту слід віднести: наявність суперечностей між інтересами, цінностями, цілями, мотивами, ролями суб'єктів — протиборство суб'єктів конфлікту; негативні протидії, емоції та почуття стосовно один одного. Як наслідок, юридичний конфлікт — це суперечність як між суб'єктами права з приводу застосування, порушення чи тлумачення норм права, так і суперечність між самими правовими нормами й нормативними актами. Учасниками юридичного конфлікту є фізичні або юридичні особи, тому суб'єкти конфлікту можуть стати суб'єктами правовідносин. Конфлікт пабуває правового аспекту, якщо об'єкт конфлікту зачіпає статус особи, її інтереси або соціальні цінності, які можуть бути чи врегульовані правом [4].

Для сфери інтелектуальної власності все більшої актуальності набуває питання узгодження конфлікту інтересів правоволодільців та користувачів щодо умов використання об'єктів права інтелектуальної власності. При цьому мова не йде про порушення прав. З однієї сторони правоволодільці намагаються зберегти свою монополію на

використання об'єкта права інтелектуальної власності, з іншої — користувачі бажають отримати більше можливостей щодо вільного використання результатів творчої діяльності.

Специфіка конфліктів, які виникають в мережі Інтернет полягає у тому, що: такі конфлікти вимагають швидкого реагування; коло суб'єктів конфлікту може збільшуватись шохвилишно; «невидимість» суб'єктів конфлікту в мережі Інтернет.

Список використаних джерел

1. Базилевич В. Д. Інтелектуальна власність. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://westudents.com.ua/glavu/19142-104-ntclcktualna-vlasnst-v-epohu-nternetu.html>
2. Беззуб І. Боротьба з інтернет-піратством в Україні: оцінки експертів. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuvipar.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=874:internet-piratstvo&catid=8&Itemid=350
3. Галішні Л. Конфліктологія для управління. – Київ. – Шк. Світ., – 2008.
4. Інпін М. І. Трудові конфлікти та трудові спори у системі соціальних відносин. – Форум права – № 2- 200. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.nbuv.ua

ЭШАН Р. Е.

Национальный университет «Одесская юридическая академия»,
доцент кафедры права интеллектуальной собственности и корпоративного права,
кандидат юридических наук, доцент

ПРОБЛЕМА ИДЕНТИФИКАЦИИ ПОЛЬЗОВАТЕЛЕЙ СЕТИ ИНТЕРНЕТ

Сущность системной правовой проблемы идентификации пользователей в сети Интернет заключается в том, что в силу архитектурных особенностей сети Интернет взаимодействие между пользователями (реальными физическими лицами, действующими от своего лица или от лица иных представляемых ими лиц, в том числе юридических) объективно опосредовано, что приводит к сложностям в определении субъектов правоотношения в большинстве случаев.

Это может проявляться в самых разных практических ситуациях. Например, при взаимодействии пользователей социальной сети, при прочих равных условиях всегда отсутствует полная уверенность в том, что собеседник (а взаимодействие при этом может иметь и юридическое значение) действительно тот, за кого себя выдает посредством указания данных в своем профиле. В случае заключения договора в электронной